

עלון תורני שכונת

בעזה"ה

אגדה של תורה

גליון 803

בית הכנסת "עולי בבל" ע"ש הרב יוסף חיים זצ"ל רח' יוסף חיים אור-יהודה ת"ו

"אלה מסעי בני ישראל"

צריכים להרגיש בעצמנו את ארעיות העולם הזה – כל ימינו אנו נוסעים אל מקומנו הקבוע. ידוע, כאשר החפץ חיים היה נוסע למכור את ספריו בעיירות, היה מתאכסן באכסניות שונות. פעם אחת סיפר החפץ חיים: באחת האכסניות הזמנתי את בעל האכסניה לדבר עמו, ואמרתי לו, כי המעון שלו בכללותו הוא טוב, אלא שצריך לתקן כמה דברים: התנור קרוב מדי למיטות, החלונות קטנים ועוד תיקונים. שאל אותי בעל האכסניה אם בדעתי להישאר ימים רבים במקום זה, וענית לי כי חושב אני לנסוע לפנות בוקר. השיב לי על כך בעל האכסניה: אם בדעתכם לשהות כאן רק עד אור הבקר, מדוע יש לכם עניין בתיקון הבית והנכם מציעים תיקונים ושכלולים, והרי בקרוב תעזבו את המקום. הסביר החפץ חיים: נאמר בפסוק על ימי שני חיינו בעולם הזה: "ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורות שמונים שנה" (תהלים צ) זמן קצר הוא מאד ביחס לנצח חיי העולם הבא. והנה, למרות זאת, עיקר עיסוקיו של האדם בחייו הם בסידור האכסניה ותיקונה, כלומר, סידור תנאים נוחים יותר למגורים כאן בעולם הזה. הוא משתדל שהכל יהיה על הצד הטוב ביותר, ואין הוא שם את לבו לכך שחיים אלו חולפים במהירות רבה והעיקר הם החיים שיש בהם יתרון, יתרון של תורה ומצוות המביא את האדם לחיי העולם הבא.

פתיח האהל

"יוסעו מרפידים ויחנו במדבר סיני"

שאלה מאד מעניינת הקשה מרן הגאון ר' משה פיינשטיין זצ"ל, כאשר בפרשת השבוע פרשת מסעי, כשמתארת התורה את כל מסעות בני ישראל במדבר, בכל מקום שארע לישראל מאורע, היא מזכירה זאת, מי מריבה, קברות התאווה ועוד, והנה דבר פלא הוא כשהתורה מזכירה את בואם למדבר סיני, לא מזכירה היא את המאורע הגדול ביותר שהיה לעם ישראל והפכו לעם, מעמד הר סיני! הייתכן ?? ומבאר ר' משה יסוד נכבד עד מאד: שאם התורה הייתה מזכירה את עובדת קיום מעמד הר סיני כחלק ממאורעות שקרו במסעות בני ישראל, א"כ מאורע זה היה נרשם כעוד אירוע היסטורי שהיה לעם ישראל, וכעוד אירועים היסטוריים שלא מחייבים לעתיד כלום. וזה התורה באה לומר לנו, קבלת התורה הוא לא אירוע היסטורי שממנו אנו שואבים את קיומנו עד היום הזה, קבלת התורה הוא אירוע המתחדש כל יום ויום, הוא אירוע מתהווה בכל יום לכל אחד ואחד, וקיומנו הוא מעצם התחדשותו - בכל יום יהיו בעיניך חדשים, זה יסוד קיומנו והצלחתנו מה שלא מתייחסים לקבלת התורה לשיא שהיה ותוצאותיו ממשיכים לפעול, אלא כשיא שממשיך להצמיח שיאים חדשים בכל יום ויום, ואנו צריכים להמשיך ולעמול בו כאילו קרה היום וקורה מחר וכן הלאה! זה סוד קיומנו והצלחתנו!

שבת שלום
שמשון אליעזר פוקס

זמני השבת
הזלוקת נרות
מוצאי שבת
8:23 7:21
נא לשמור על קדושת הגליון
אין לקרוא בשעת התפילה
ל"ת: 20:54

רפואה שלימה ובריאות איתנה לסועד בת כרימה הי"ו לילדיה ולכל משפחתה

אהל לחידוש

חידושים ופגנים לשולחן השבת

"ואת בלעם בן בעור הרגו בחרב"

יש להבין - שואל רבי יוסף חיים בעל ה"בן איש חי" - מדוע מספרת לנו התורה מה היה בסופו של רשע זה? ועוד לאחר שהתנבא טוב על ישראל וזכה שנכתבה נבואתו בתורה מדוע מת במיתה משונה כזאת? איש חי" - ניתן להסביר זאת במשל: איש אחד בור ועם הארץ החליט לבוא בשבת לבית הכנסת. בבית הכנסת היו ספסלים מסודרים עם שמות המתפללים איש איש ומקומו. בשתי השורות האחרונות היו ספסלים מיוחדים לאורחים. כאשר הגיע עם הארץ זה אל בית הכנסת היו הקהל באמירת ברכות השחר על כן נעמדו כולם על רגליהם. ליבו של עם הארץ עלץ בקרבו! הקהל כולו קם לכבודו! ללא כל היסוס פנה האיש היישר אל כותל המזרח שם התיישב על מקומו של ראש הקהל! כאשר הגיע אל המקום סיימו הקהל את אמירת ברכות השחר והתיישבו כולם. עתה לא נותר ספק בליבו של האיש שהקהל מכבד אותו עד מאוד שהרי מיד כאשר הגיע אל מקומו המכובד כולם התיישבו!... לפתע ניגש אליו הגבאי והובילו אחר כבוד אל הספסל האחרון ספסל האורחים... לא עברו רגעים מועטים וראש הקהל נכנס וצעד אל מקומו הביט האיש וראה כי את ראש הקהל לא מכבדים כל כך כמו שכיבדו אותו שכן מפניו כולם קמו בבת אחת ואילו מפני ראש הקהל עמדו האנשים רק כאשר עבר בקרבם... כאשר שב לביתו סיפר לאשתו את רוב הכבוד שנחל בבית הכנסת. רק הגבאי השוטה - כך סיפר - לא כיבד אותי כראוי...! אשתו שהייתה חכמה ממנו הבינה מיד את אשר ארע לבעלה והסבירה לו כי כפי הנראה נכנס בדיוק כאשר הקהל היו צריכים לעמוד מחמת התפילה. וראיה יש לי - כך אמרה - שהרי בשעה שהגבאי לקח אותך אל ספסל האורחים איש לא עמד לכבודך...! וכן הוא גם הנמשל: אמר ה"בן איש חי" - בלעם חשב שהוא ראוי לנבואה ומחמת כבודו נכתבה נבואתו בתורה מצד נבואותיו של משה רבינו עליו השלום... וכדי שתתברר טעותו עשה הקב"ה שלא יתקיים בו מה שניבא על עצמו "ותהי אחריתי כמוהו" אלא מת בחרב מיתת שפלים. סופו הוכיח על תחילתו שכל מה שנכתבה נבואתו בתורה לא נכתבה מפני חשיבותו אל מפני כבודם של ישראל!.

"את שש ערי המקלט... ועליהם תתנו ארבעים ושתים עיר"

אומר ה"אוהב ישראל" מאפטא זצ"ל - "שש ערי מקלט" המה שש תיבות שבפסוק - "שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד", שבהן צריך האדם למצוא לו מקלט בטוח לראשו הנבוכ בכל שעה ושעה ובכל רגע ורגע. "ועליהם תתנו ארבעים ושתים עיר", ארבעים ושתים תיבות שבפרשת "ואהבת" אלו שבקריאת שמע, שעל ידן האדם מחזק ומבצר עצמו לעבודת הבורא, ובהן מוצא האדם מקלט משטף המים הזדונים של העולם.

קמץ אחד חשור בנים ששלום הבית שלו לא היה משהו מזהיר, שמע את דרשתו של הרב: "בעוון נדרים ושבועות אשתו ובניו של אדם מתים", וחייך חיוך רחב. הוא ידור נדרים לבית הכנסת, יימנע מלשלם, אשתו תמות, בנים אין. והרי לכם מתכון נהדר לחיסכון של עוד מאות שקלים בחודש... אחרי חודשיים הגיע הקמץ נזעם לרב: "איבדתי את האמונה בכם. אמרת שהיא תמות"... הרב הנדהם שאל מה קרה וכששמע את ההשתלשלות - האיר את עינו ברק. "עכשיו אני מבין מה קורה". אשתך חכמה גדולה. אחרי כל פעם שנדרת, היא באה לברר כמה זה היה ושלמה... היא רוצה לחיות!...

יהודי זקן יוצא ממונית בניו יורק.
היהודי מתחיל לפשפש בכיסו כדי לשלם לנהג, ולפתע אומר: "אוי, כנראה נפל לי הארנק במונית"
שומע זאת הנהג, ממחר ללחוץ על הגז ונעלם במהירות.
"חחחח...", צוחק היהודי, "נעקל צדק, זה באמת עובד!"

מדי ערב השתרע גיא על מיטתו והעיף את נעליו לאוויר דירת החדר שלו, הן נחתו על הרצפה ברעש גדול. מותש היה בשובו מעבודתו. באחד הבקרים בעת שירד בחופזה במדרגות הבניין, עלה מולו לאיטו חיים, השכן הקשיש מהקומה שתחתיו. "גיא", פנה אליו חיים בתוכחה, "אתה חסר-אחריות!" "מה?!" נדהם גיא. "למה אתה חושב ככה?" "תראה", השיב חיים, "אתה צעיר, הולך לישון מאוחר. אני מבוגר, בתשע אני נכנס לישון. בחצות לילה מעוררות אותי הנעליים שאתה מטיח ברצפה, ושעתיים נוספות חולפות עד שאני נרדם שוב. תנסה להתחשב..." "אני מתנצל מעומק לב", חש גיא אי-נוחות. "אני מבטיח לך: מהלילה זה ייפסק." "בלילה השתרע גיא על מיטתו והעיף נעל אחת באוויר. לפתע נזכר: הזקן... את הנעל השנייה חלץ בשקט ונרדם. לאחר שעה הוא שומע דפיקות בדלת וחיים הקשיש צועק: זרוק את הנעל השנייה, אני רוצה כבר לישון."

הברכה הכי מוזרה שמברכים מישהו ליום ההולדת שלו:
"תמשיך להיות מי שאתה"
לא... כי ממחר הוא מחליט להיות מישהו אחר.
"תרגע"
זו מילה שעושה בדיוק להיפך ממה שהתכוונת?

בכל ענייני העלון אפשר לפנות למייל:
8444774@Gmail.com

אהל המעשה

"ונס שמה רוצח מכה נפש בשגגה"

בכפר אחד הסמוך לצאנו דר יהודי ירא שמים, והיה לו שם בית מזיגה ומלון. פעם אחת בא אליו עני עובר אורח, שהלך עם בגדים קרועים ובלויים, טלאי על גבי טלאי. נתן לו היהודי לאכול ולשתות, ואחר ברכת המזון רצה לתת לו גם נדבה. אך העני לא רצה לקבל. חשש היהודי שמה נדבתו קטנה בעיניו, ורצה להוסיף לו, אבל העני אמר לו: אל יפציר בי כבודו לקחת נדבה, כי ברוך ה' עשיר גדול אני.

נשתומם היהודי על דבריו, ושאלו לסיבת נדודיו, סיפר לו האורח את קורותיו: אני דר בעיר פעסט, ויש לי שם כמה כפרים ושדות וכרמים. פעם אחת נגנב ממני סכום גדול של כסף, ולא ידעתי מי הגנב. בביתי עבדה כמשרתת בחורה יתומה, וחשדנו בה כי היא גנבה את הכסף. לקחנו אותה לשר העיר, והשוטרים הכוה שתודה על הגניבה, אבל היא אמרה בתוקף שלא גנבה מאומה, ושלחוה לביתה. מחמת הכאות השוטרים נפלה הבחורה למשכב, ולאחר ימים אחדים נפטרה. והנה כשני שבועות לאחר מיתתה נמצאה הגניבה. רעדה אחזתני בזכרי כי הייתי חושד בכשרים ועל ידי זה מתה היתומה. קמתי ונסעתי אל הרה"ק רבי מאיר מפרמישלאן זצ"ל שייתן לי תשובה לכפרה על העוון הנורא. אמר לי הצדיק: בחר לך אחד משלש אלה. או שתמות ויהיה לך עולם הבא. או שתהיה חולה מוטל במיטה שלוש שנים, ויהיה לך ייסורים הממרקים עונותיו של אדם, או שתהיה שלוש שנים נע ונד בגלות, כדין הורג נפש בשגגה. לא יכולתי להסכים לאף אחד מכל העונשים, ונסעתי לביתי.

במשך כמה ימים הרגשתי כאב בראשי, ולא ספרתי לשום אדם. כעבור כמה ימים הרגשתי כאב בכל גופי והוכרחתי לשכב במיטה. קראו בני ביתי לרופא והוא בדק אותי וכמעט שאמר נואש לחיי. אז אמרתי בלבי: בוודאי בחר הצדיק בשבילי את המיתה לכפרה בלי רצוני, ושלחתי תיכף ומיד טלגרמה וגם מעות לפדיון נפש אל הרה"ק מפרמישלאן, וכתבתי שיתפלל עלי שאשוב לאיתני, ואז אסע אליו ואקבל עלי כל מה שיאמר. וכן היה, הרה"ק התפלל עלי, ולאחר כמה שבועות שבתי לאיתני, ונסעתי לפרעמישלאן בבואי אל הצדיק, אמר לי: למות עוד יש לך פנאי, וחולה כבר היית, על כן תבחר ללכת לגלות. הסכמתי. אז אמר לי הצדיק: עתה אלמדך איך עורכים גלות. ראשית כל, כל מה שיש בידך עתה, מלבושים ומעות, תניח אצלי, ותלך מכאן בבגד ישן וקרוע. במקום בו ישנת בלילה, לא תהיה שם למחר ביום. אם תרעב, לא תבקש משום איש לא נדבה ולא לאכול, רק אם יתנו לך אנשים מעצמם, מחמת רחמנות תיקח, אבל לא תהיה תובע בפה. כל שלוש השנים לא תבוא לביתך, ואני מתיר לך רק זאת, שבסוף השנה תלך לעירך, ותעמוד מחוץ לעיר, ותשלח שליח לאשתך, שתביא לך את הפנקסים מכל עסקיך, ואם תראה שהיה הפסד בעסקיך, אז מותר לך לשוב לביתך. אבל אני מבטיח לך, כי עסקיך לא ילכו לטמיון. וכל שלוש השנים אסור לך לנסוע בעגלה, עליך ללכת ברגל דווקא. ובסוף השלוש שנים תבוא אצלי, ואחזיר לך החפצים שלך, וגם אתן לך תיקון איך להתנהג בביתך כל ימי חיך. לקחתי ברכת פרידה מהצדיק, והלכתי להיות נע ונד כאשר ציווני, וזה לי שתי שנים שאני הולך כך. כעת שמעתי שהצדיק רבי מאיר מפרמישלאן נפטר והלך לעולמו, והוא ציווה אותי להיות אצלו בסוף שלוש השנים. ואיני יודע מה לעשות. ושמעתי שבצאנו יש רב שהוא גם כן צדיק הדור הלא הוא הגה"ק רבי חיים מצאנו זצ"ל, על כן אני הולך אליו שיאמר לי מה לעשות. ובכן לא אקבל מידך נדבה, כי עכשיו אני לא בגולה, רק בדרך אל הצדיק מצאנו. כאשר שמע היהודי את סיפורו של האורח, נסע תיכף יחד עמו לצאנו, למען דעת את סוף הדבר. ויהי בבואם לבית הצדיק מצאנו, ועוד לא הספיק האיש להכין לפניו את שאלתו, אמר לו הרב: לך לביתך, ותיסע דרך העיר פרמישלאן, ותלך שם אל קבר הצדיק רבי מאיר זצ"ל, ותאמר לו שהרב מצאנו אמר, כי די לך שתי שנים, משום שקיימת אותן במסירות נפש ממש. האיש עשה כן, ונסע לדרכו לשלום.

שם אבותי

בהרצאה שנערכה השבוע נתבקשתי לדבר על עניין האות ה' שנכתב בספרים הקדושים שכדאי שתהיה בשם של אישה.

מפאת קוצר היריעה לא הביא את מכלול הדברים אלא את הדברים שנוגעים לפרשתנו בעניין בנותיו של צלפחד, והקדים הקדמה קצרה, כאשר רצה הקב"ה לברוא את העולם הוא השתמש באות ה' שנאמר "אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות ה' אלקים ארץ ושמים"

"בהבראם" – נדרש כאילו נכתב "בה-בראם", כלומר הקב"ה ברא את העולם הזה באות ה' ובתוך האות ה' הוא הטמין את כוח היצירה של העולם, ומטעם זה יש בה גם את כוח ההולדה ולכן כדאי שיהיה את האות הזו בשמה של האישה שהיא אחראית על ההולדה ועל כן כתב רבינו הבן איש חי שיש שנהגו מנהג יפה לחקוק על טבעת הנישואין העשויה מכסף את צורת האות ה'

לצלפחד היו חמש בנות והיו כולן חכמות וצדיקות לכן זכו להיזכר שלש פעמים בתורה וכיון שהיו שוות זו לזו שינה הכתוב לפעמים את סדר שמותיהן ולא נכתבו בכל פעם באותו הסדר. בכל אחת מהשמות של בנותיו היה את האות ה' שהיא האות המתייחסת לנשים. שהרי אות י' משם י"ה של הקב"ה ניתנה ב'איש' ואות ה' ניתנה ב'אישה'. וכך נקראו חמשת הבנות מחלה, נעה, חגלה, מלכה ותרצה. להראות שהן היו שלמות בתיקון והנה ראוי לשים לב שמשום כך גם נוספה האות ה' מיותרת בתיבה הראשונה שבפסוק "ותהיינה מחלה תרצה וחגלה ומלכה ונעה בנות צלפחד לבני דדיהן לנשים". הרוקח אומר שאות זו נמצאת גם בשמותיהן של חמשת האמהות שרה רבקה לאה בלהה זילפה, ללמד כי בנות צלפחד היו צדיקות וחכמות כמו אותן האמהות.

לבנות צלפחד היה צער גדול על מיתת אביהן. והיו מתפללות ועושות למען אביהן, כפי שכתב השפתי כהן שנרמזו בשמותיהן 'מחלה' – שהיתה מתפללת על חטא אביה שה' ימחול לו. 'נועה' – שהיתה נעה ונדה על אביה. 'חגלה' – שהיתה חוגה ובאה בכל יום לבית המדרש לשמוע הלכה מפי משה עד ששמעה שדרש פרשת ייבום וקמה עם אחיותיה לדבר בעניינן. 'מלכה' – מלשון להימלך ולקבל עצה. 'תרצה' – שהתרחצו כולן לבוא לבית המדרש והבנות הללו אכן הצילו את אביהן והעלו אותו משבעה מדורי גהינום. כנגד זה השם 'צלפחד' נזכר בסך הכל בשבעה פסוקים בתורה – שלושה בפרשת פנחס וארבעה בפרשת מסעי.

לבריאות ברכה והצלחה

סמ' בן חילוזה
שמחה בת שרה הי"ו
הם וילדיהם וכל אשר להם.

סעיד אשר בן לאה הי"ו
אורה בת סג'ורה הי"ו

שיעור בפרשת שבוע

מהרב שמשון פוקס שליט"א

כל יום חמישי

מיד לאחר מנחה

בביכניס אור אבנר

רח' משה דיין קרית הסביונים יהוד

מנחה - 19:15

"עץ חיים היא למחזיקים בה"

לזכות להצלחה ולבריאות איתנה

יצחק שוחט בן סועד ומשפ' הי"ו

שאול סאלם בן נג'ט ומשפ' הי"ו

אסף מזרחי בן רחל ומשפ' הי"ו

דוד אשר בן איבון ומשפ' הי"ו

אופיר דלל בן אורה ומשפ' הי"ו

יחזקאל בן ברטה ומשפ' הי"ו

דוד חיים בן עליזה ומשפ' הי"ו

בית הכנסת "עולי בבל" ע"ש הרב יוסף חיים זצ"ל

תפילות בימי חול: שחרית - 7:30 מנחה - 19:15 ערבית - 20:05

שיעורי תורה שעה לפני מנחה

רב ביהכנ"ס הרב יהונתן הכהן אמדדי שליט"א - יום א' ב' ד'

הרב שמשון פוקס שליט"א - יום ג' הרב נאור דרשני שליט"א - יום ה'

הרב רפאל עגיב שליט"א - יום ה' בשעה 20:00

תפילות שבת קודש:

שיר השירים - 19:00 מנחה - 19:10 קבלת שבת - 19:30

שחרית - 7:00 מנחה א' - 13:30 מנחה ב' - 19:10 ערבית - 20:15

שיעורי תורה בשבת: הרב בן יאבו שליט"א - 12:30 וב- 14:10

לימוד אברכים עם תלמידים כל יום שני ורביעי בשעה 20:00

ערבית מאוחרת: יום ב' 20:50 יום ד' 20:50 יום ה' 20:30

בית הכנסת "היכל יצחק דוד"

רח' דוד אלעזר 18

תפילת שחרית - 7:00

מנחה וערבית (סמוכות) 19:20

בשעה 17:30 שיעור

מהרב דניאל קמחי שליט"א

שיעורי תורה אחרי ערבית

יום א' - הרב שמשון פוקס שליט"א

לרפואה שלימה ובריאות איתנה לילד שאול אורי בן זיוה הי"ו